

глѣда двѣтѣ жени, които бѣхъ нагостили вчера просякината, рече имъ, да заповѣдатъ на голѣмата трапеза а на другитѣ посочи малката и празна трапезица; всички са начурихъ и захванахъ да мѣмратъ за не-причитанието: »за това ли си ни поканила тута, господарке, думахъ сѣрдити, да са гавришъ съ насъ?— Какво гаврене, рече господарката, на ли щѣ ви погостихъ?— Но вижъ, рекохъ пакъ, тѣзи жени канишъ на трапезата съ хубавитѣ ястія, а намъ показашъ празната. Тогава господарката са изобади, че тя е оназъ просякиния, която ходѣше у кѣщите имъ. Това напрвихъ азъ, думаше господарката, за да ви опитамъ милосърдието и какъ са относяте съ сиромаситѣ, които прибѣгватъ до васъ, за да имъ спомогнете. Ето, на тѣзи ваши съсѣдки (комшайки) азъ съмъ длѣжна; защото само тѣ сторихъ съ мене милостъ, та ма вѣдохъ въ топлитѣ си кѣщи и ма нагостихъ. За това и азъ сега щѣ си ги нагости, каквото имъ прилича; а вѣй щото бѣхте ми дали, ето го натрапѣзата; ако обичате земете си вашето па си вѣрвете съ здраве. Това имъ каза и обѣрна са кѣмъ другитѣ господжи, а онезъ си отидохъ посрѣдни.

Който дава на сиромаха милостиня, той на замѣтъ дава Богу; и пакъ: съ каквата мѣрка мѣрите, съ такава ще да ви са вѣрне, казва у Евангелето.

СЪВѢСТНИЙ ЧОВѢКЪ.

Който свѣдѣствата си неслуша, той иѣма миръ и спокойствие; неговий умъ (духъ) е всѣкога смѣтенъ.

Единъ човѣкъ поискъ отъ иѣкого си пріятеля малко тютюнъ, а той брѣкна въ джобътѣ си и му даде пъленъ кривачъ. На другія денъ човѣкътѣ идѣше пакъ да го тѣрси на онова място дѣто бѣхъ са срѣщнали; а кога го попитали, защо му е, той отговорилъ: »вчера